Rubén Sobrino: «Em torno a sentir futbolista»

El davanter ha deixat enrere la lesió i s'entrena amb el grup a l'espera que Pablo Machín li doni una oportunitat

Rubén Sobrino: «Em torno a sentir futbolista»

GIRONA | MARC VERDAGUER

El nom més enlluernador de l'estiu. Un davanter format al futbol base del Madrid i per qui, amb només 22 anys, el Manchester City pagava al voltant de mig milió d'euros per lligar-lo de cara al futur i el cedia un any al Girona. «Segurament és el davanter més diferent que tenim», ha repetit sovint Pablo Machín sobre un Rubén Sobrino que, fins ara, amb prou feines ha pogut jugar amb la samarreta del Girona per culpa d'una lesió mal guarida, i diagnosticada, amb la qual ja va arribar a l'estiu des de Ponferrada.

Ara, tres mesos i mig després del seu darrer partit contra l'Elx a Montilivi, el davanter ja torna a estar a punt per entrar en els plans de Pablo Machín i augmentar encara més la competència en una davantera molt poblada amb Mata, Cristian Herrera, Lekic, Jairo, Felipe... «És clar que sento moltes ganes de tornar a jugar després de bastant temps fora. Fa dies que treballo molt bé i em preparo per tornar a ser el mateix d'abans», explicava ahir Sobrino després d'un entrenament que va completar al mateix ritme que la resta dels seus companys.

Avui, en la roda de premsa habitual dels divendres, Pablo Machín explicarà el seu punt de vista sobre el possible retorn d'aquest jugador en una llista de convocats de cara al partit de diumenge, on no hi seran ni Pere Pons ni Aday Benítez, que continuen lesionats, i on hi ha els dubtes de Jairo, que es va regirar el turmell dimecres a Navata i ahir no va entrenar, i de Felipe, que va fer cursa al marge del grup.

Rubén Sobrino va aterrar a l'estiu a Girona, després que el City l'hagués fitxat del Ponferradina, amb la pretemporada ja començada i amb el que llavors semblava un fort cop al genoll que s'havia fet entrenant amb l'equip del Bierzo. El dolor va persistir, evidentment la lesió, un cop ben diagnosticada, va ser més que un cop, i Rubén Sobrino es va passar els primers mesos de la temporada al marge del grup.

El seu debut a la Lliga no va arribar fins al vint-i-dos de novembre en la victòria contra l'Albacete a Montilivi (3-0) en la qual Rubén Sobrino surt de titular, juga 75 minuts, i deixa bons detalls. La setmana següent, a Tenerife, el davanter completa el que segurament és el seu millor partit amb la samarreta del Girona. Torna a ser titular, marca el gol que posava per davant el Girona, i juga 81 minuts (els gironins treuen un empat a 1 de l'Heliodoro).

La gent comença a pensar que Sobrino era el davanter que faltava en aquell Girona, que encara no havia fitxat ni Lekic ni Cristian Herrera. El seu tercer partit va ser el que, de moment, és l'únic complet que ha jugat Rubén Sobrino aquesta temporada: 90 minuts en la derrota contra el Còrdova (1-2) que va presentar-se a Girona com a líder. I va arribar el dia de l'Elx, 12 de desembre, en què Rubén Sobrino va tornar a caure lesionat i va haver de ser substituït per Jairo en el minut 41. En total: 4 partits, 287 minuts i un gol.

«Ha estat una mica llarg, però mai he perdut l'esperança i la veritat és que ara la lesió ja la tinc oblidada i em torno a sentir futbolista. He vist la llum i estic amb ganes d'ajudar l'equip en aquestes últimes onze jornades», va dir ahir un Rubén Sobrino que es trobarà amb molta competència per jugar perquè, mentre ha estat de baixa per lesió, el Girona ha fitxat dos davanters més: Dejan Lekic i Cristian Herrera.

«Abans també hi havia molta competència. Ara hi ha més jugadors i és veritat que això fa que hi hagi més competència a nivell de nombre, però crec que jo també seré competència per a ells i això ens anirà bé perquè tots donen aquest puntet de més».

Després de només jugar quatre partits aquesta temporada, Rubén Sobrino haurà d'agafar-se amb calma la seva entrada a l'equip, però el davanter té clar que ha treballat molt bé des del punt de vista físic i que el ritme que li manca només el pot fer agafar jugant i aixecant el nivell d'exigència en els entrenamens.

«La setmana passada ja vaig fer alguns entrenaments, i exercicis concrets, amb la resta del grup i aquesta setmana ja he fet dos dies complets amb tots. És cert que això és com una mena de pretemporada per a mi, però la veritat és que les sensacions són bones», apunta el jugador nascut a Daimiel (Ciudad Real).

Des de fora, Rubén Sobrino ha vist com l'equip ha abandonat definitivament la lluita per la permanència i ha entrat dins el grup d'equips que es disputen les places de play-off. Sobrino admet la «il·lusió» que hi ha dins del vestidor, però s'aferra al tòpic del futbolista recorrent al discurs d'anar partit a partit: «És aviat per parlar del play-off perquè encara queden onze jornades de Lliga, és cert que estem il·lusionats perquè estem a prop de dalt, a només tres punts, però tot i aquesta il·lusió ara mateix només pensem en el pròxim partit contra l'Osasuna i a sumar tres punts». Un triomf que serviria per acostar-se més a l'objectiu.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/01/em-torno-sentir-futbolista/775426.html?utm_source=rss